

RIJEČ VODITELJICA

Bez namjere da vam pokvarimo daljnje čitanje, ali treba znati - voditi Ljetnu psihologijsku školu na našem Odsjeku istovremeno je i lijepo i zahtjevno. Za vodstvo smo se odlučile skoro pa slučajno. Nije bio naš red i nismo imale viška vremena. Međutim, pojavila se ona - Ideja. Idemo napraviti Ljetnu psihologijsku školu o Ljetnoj psihologijskoj školi. Idemo spojiti teoriju samodeterminacije, psihologiju obrazovanja i metodiku visokoškolske nastave, i napraviti dublji pogled u nešto čime se Odsjek za psihologiju FFZG ponosi već dugi niz godina.

Znamo da smo u poučavanje, odnosno studiranje na našem Odsjeku uveli metodu projektnog učenja još prije nego je ona bila „trendy“. Znamo da nam je naša LJPŠ omogućavala poučavanje usmjereno na studente, njihove interese i potrebe još puno prije nego je poučavanje usmjereno na studente postalo zlatna krilatica visokoškolskog obrazovanja. Anegdotalno znamo da su LJPŠ-om zadovoljni i studenti, i nastavnici koji ju vode. No, ipak smo mi Zagrebačka psihološka škola – važno je naše pretpostavke i empirijski ispitati. Uostalom, nakon 30 i nešto godina nekako se činilo da je došlo vrijeme za baciti pogled unazad i vidjeti što se do sada postiglo, ali i predložiti neke smjerove za dalje.

Kao i mnogi prije nas, čvrsto smo odlučili da ćemo raditi istraživanje manjeg opsega. A onda se odlučili biti prva LJPŠ koja se temelji isključivo na kvalitativnoj metodologiji (kontradiktornost će razumjeti svi oni koji su donosili slične odluke). Isto tako, čvrsto smo odlučili biti ljetna i morska škola. A onda se odlučili na ljetnu lokaciju otići još u srpnju i time si skratiti vrijeme pripreme i provedbe istraživanja. Međutim, pred nama je istraživački izvještaj koji svjedoči o tome da smo ipak sve uspjeli.

A tog uspjeha naravno ne bi bilo bez naših sudionika – trinaestero motiviranih studenata koji su se od prvog trenutka entuzijastično bacili u našu temu i hrabro se upustili u istraživanje i metodologiju s kojom imaju ili malo ili nimalo iskustva. Pritom ne samo da su marljivo radili na zadacima, nego su kreativnim idejama pridonosili cijelom procesu i konačnom uratku. Ovaj izvještaj zaista je zajednički produkt cijelog tima. Iako je taj istraživački dio ljetne škole, naravno, jako važan, ponukani sviješću o važnosti zadovoljenja potrebe za povezanošću i postizanja ravnoteže između autonomije i strukture, priznajemo da nismo samo i isključivo radili. U pauzama od sastanaka, NViva i tipkanja posjetili smo razne plaže u šibenskoj okolici, igrali društvene igre, prepričavali smiješne anegdote i provjerili koliko psihologa stane u Fiću.

Hvala Odsjeku na podršci i osiguranim financijama. Hvala Studentskom domu u Šibeniku u kojem smo spavali, a i tetama u menzi koje su nas hranile. Hvala i našem glavnom sponzoru tvrtki Ricardo, bez koje ne bi bilo ponešto propalog izleta na Zlarin koji je baš tada ostao bez struje, kao ni zabavnog druženja na šibenskoj rivi i stepenicama Katedrale. Hvala i Jadroliniji koja nam bez struje nije mogla izdati karte za povratak sa Zlarina za Šibenik, pa smo uštedjeli za rundu više.

Istovremeno istraživati LJPŠ i organizirati i voditi LJPŠ donijelo je sa sobom i neočekivanu dimenziju. Prikupljajući podatke otkrivali smo što bivši studenti i voditelji ljetnih škola vide kao izvore zadovoljstva i nezadovoljstva. Imamo osjećaj da nam je ta meta-pozicija svima omogućila da tijekom ove LJPŠ minimiziramo izvore nezadovoljstva, a maksimaliziramo zadovoljstvo. Mislamo da smo i u tom dijelu uspjeli te da će ova knjiga donijeti pregršt zanimljivosti i novih spoznaja. Iako će, naravno, čvršće zaključke donijeti neke buduće Ljetne škole o Ljetnoj školi u idućih 30-ak godina.

Voditeljice 34. Ljetne psihologijske škole
Aleksandra Huić i Antonija Vrdoljak